

Sağır Sessizlik

— Ayşe Duran · 14 Mayıs 2013

Lal olmuş sözlerin kaleme mürekkep olduğu yerdeyim. Semayı anımsatan bir deryadır ki sözcükler, geceye düşen düşlerin senin silüetine bürünmesine benzer gündüzler... Günün en zifirinde sen ve sessizlik arasına sıkışmış ruhumun Araf'ında: Gecenin sessizliğini dinlemeye durmuşken kalbim, çılgık çılgıca. Susmuş dudakların haykırdığı sağır sessizliklerde kulaklarım çınlıyor.

Sen miydin?

Sende avaz avaz bir haykırış, bende durgun bir gönül yorgunluğunun suskunluğu... İlahî sırda ne varsa yaşanacaktır sevgilim. Daha varlığını bile çözüp anlamlandıramamışken, imkânsızlığın soru işaretleri ile boğuşurken zihnim. Biliyorsun sözcükleri inci gibi dizerken ruhuma, Tecahülü-i arif de yetmiyor anladıklarımın bir şeyler eksiltmeye. Bütün söz sanatlarını yerle bir ediyorsun gerçeğimde. İşte o zaman büyük bir tevekkülle kaderde ne varsa yaşamaya büküyorum boynumu.

Sen bozkır ortasında yeşermiş bir fidan ben kıyıları sana can/suyu olmaya gelmiş bir umman.

Ayak bastığın şehirlerde baktığın her yerde yüzümü yansıtabilmek için sözleri dua dua göklere haykırmak ne demek bilir misin? Gözlerine yansıyan silüetin, ne olduğunu bilememenin verdiği belirsizlikte, İçimde kaynayan susuzluğun yangını hançer olup saplanmışken kalbime, kalıvermek öylece; can çekişir /ce/ sîne.

Sen bozkır ortasından yola çıkmış bir derviş ruhu, ben kıyıya vurmuş bir denizyıldızı.

Yazılanların yaşanmışlığı, yaşanmışlıkların yazılışı yâdıma düşen soluk bir anı gibi. Sahi bir rengi var mı tüm bunların? Ya denizyıldızlarının! Uzun bir yoldan geliyorsun biliyorum. Kıyılarımda dolaşırken nefes olacak mısın denizyıldızını suya bırakıp. Dokunma sevdalım. Kıyıya vurmuş milyonlarca denizyıldızı arasında suya geri atılmamış bir tane kalmışsa o benim... Bağışlanacak tarafı olmayan kelimeleri, Esirgeyen ve Bağışlayanın adıyla bir kere olsun bağışla öyle öleyim.

Geceme kandil olmuş bir yüzle, umutları karanlığa gömmeden geldin... Bozkırın sessiz çılgınlıklarını sırtlanıp deniz kıyısında ses olmaya geldin. Geldin işte, bütün yüzlerde yüzümü aramak değildi hüner. Bunu fark etmiş olmanın şaşkınlığı ile ruhumun kıblesine döndün de geldin. En güzele yürüdüğümüz bu yolda sevgili nefesti bildin de geldin. Derviş çiçeklerini çok severim bilirsin, derviş çiçeklerini derdinde geldin...

Başta yazılacağı sona saklıyorsam, inancımın imanında kapıyı büyük bir tevekkülle açtığım içindir.
Hoş geldin...

Ayşe Duran 14.12.2012

Mümin Munis kardeşimin 'Gelişlere Çapraz Yazılan Satırlar' yazısından ilhamla yazılmıştır.